

DELAVSKA POLITIKA

Uredništvo in uprava:

Maribor, Ruska cesta 5, poštni predal 22, telefon 2326.
Podružnice: Ljubljana VII, Zadržni dom — Celje, Delavska
zbornica — Trbovlje, Delavski dom — Jesenice, Del. dom.
Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo.

Izhaja vsako sredo in soboto.

Naročnina za Jugoslavijo znaša mesečno 10 Din, za ino-
zemstvo mesečno 15 Din.

Malih oglasov, ki služijo v posredovanje in socialne namene
delavstva ter nameščencev, stane vsaka beseda 50 para. De-
bela tiskana beseda stane Din 1.—. Malih oglasov trgovskega
značaja stane beseda Din 1.—. V oglašnem delu stane pe-
litna enostolpna vrsta D. 1.50. Pri večjem številu objav popust.
Čekovni račun: 14.335. — Reklamacije se ne frankirajo.

Štev. 5.

Sreda, 18. januarja 1933.

Leto VIII.

Tiranija možganskih sanj.

Diskuzije, ki se vrše z ozirom na bodočo svetovno gospodarsko konferenco, še vedno vlačijo po razpravi številke o »nadprodukciji«. Pojem nadprodukcije more nastati le v možganih, ki ne morejo prav presojati namena celotnega človeškega gospodarskega udejstvovanja ali pa vse zlobno zavijajo. Vodilni kapitalisti blebečejo po že davno umrlih nacionalnih ekonomih, da gre v gospodarski politiki za to, da se na svetu ustvari kar najboljša materialno blagostanje. To je v velikem delu resnica. Kaj pa napravljajo kapitalisti iz te teze? Oni pripovedujejo svetu na precej verjeten način, toda zato pa po napačnem načinu, da je blagostanje vseh ljudi odvisno od rentabilnosti kapitalističnih podjetij in navajajo kot zgled, da bankrotni kapitalist »svojim« ljudem ne more več preskrbovati kruha. Da se v svetovni krizi izgubljena rentabilnost zopet doseže, naj ljudje doprinesejo nemogoče žrtve. »Dokazujejo,« da se da rentabilnost doseči z omejitvijo produkcije — torej s povečanjem nezaposlenosti!

To stališče more zagovarjati le oni, ki se domišljjuje ali ima namen, varati z rentabilnostjo, ali še jasneje, smatra, da je prilastitev dela drugih ljudi namen vsega gospodarskega življenja.

Namen gospodarskega udejstvovanja je pa enostavno ta: ljudi hraniti, oblačiti in jim dati stanovanja; dalje jim omogočiti kulturno življenje. V ta namen so vsa dobra sveta in po človeku ustvarjene produkcijske priprave. Če bi hoteli namen izvrševati v redu po modernih pojmih, so priprave najbrže še premajhne. Ob današnjem pomanjkanju hrane, obleke, stanovanj in kulturnih dobrin, je neumno trditi, da se preveč producira. Nič manj neumno ni, da se milijonomi ljudi zabranjuje, da bi producirali potrebščine za svoje življenje.

Ovira, ki 30 do 40 milijonov nezaposlenih ne pusti opravljati za življenje potrebno delo, je princip rentabilnosti. Ta princip sloni na izkušnjah ljudi, ni pa naravni zakon ali nekaj nepremagljivega. Neutemeljena odkritja v idejnem svetu so možganske sanje. Človeštvo se mora otresti teh možganskih sanj in te spake pojma o nadprodukciji. Če se vsi ne otremo teh zmot, potem mora del človeštva, če potrebno, napraviti konec tiraniji teh možganskih sanj v interesu obeh delov s primernim bojem.

Socialistično in strokovno organizirano delavstvo po vsem svetu je organizirana skupina, ki zametava princip rentabilnosti in išče za gospodarsko življenje drugo gonilno silo, ki bo ustrezala namenu gospodarstva. Izven delavskega gibanja plavajo skoraj le sami fantomi.

V Rumuniji imajo novo vlado.

Po kratki vladni krizi je sestavljen novo vlado zopet Vajda-Vojevod. V vladi so: predsednik Vajda-Vojevod, notranji minister Minorescu, zunanji Titulescu, vojni Samsonovici, finančni Maggearu, trgovski in industrijski Lugojanu, poljedelski Voicu-Nitzescu, pravni dr. Popovic, prometni Mirto, za Sedmograško Hatziegan.

Borba za skrajšanje delovnega časa.

Edina naravna in dokazana resnica je, da se more uspešno izvršiti boj proti gospodarski krizi in nezaposlenosti le s skrajšanjem delovnega časa. Produkcija se je povečala, število zaposlenih ljudi pa zmanjšalo, ker te nadomeščajo tehnično dovršeni stroji. Stroji niso dejansko last kapitala in kapitalizma, ker so pridobitev kulture, s katero naj bi se olajšalo življenje človeštvu. Če si kapitalizem prisvaja vse pridobitve kulture, je to prav tako krivično, kakor, ker si je prisvojil vso ostalo posest, s katero špekulira po principu rentabilnosti, dočim milijoni ustvariteljev vseh dobrin trumoma hirajo in umirajo.

O skrajšanju delovnega časa se te dni posvetuje predkonferenca v Ženevi, ki naj izdela predlog za plenarno zasedanje mednarodnega urada dela. Morda bo vprašanje znatno napredovalo ob težkem razvoju. Toda prav sedaj je potrebno, da tudi delavstvo in nameščinstvo pove jasno svoje mnenje. Gre za ve-

liko stvar. Gre za eksistenco ogromnega števila delavcev in njih svojcev.

Predvsem sta potrebni dve stvari:

1. Vsa javnost, javne oblasti in politični predstavniki v zakonodajnih korporacijah si morajo osvojiti prepričanje, da je edini izhod skrajšanje delovnega časa.

2. Delavstvo mora ponovno poudariti nujnost te zahteve z ozirom na sotrpine, ki so nezaposleni ali le deloma zaposleni.

3. Odločno morajo odklanjati vsakršno nadurno delo iz solidarnosti z delavci na cesti.

Delo in žrtve so to; prenizke so današnje mezde, ki ne znašajo niti 50 odstotkov predvojnne paritete; zato se ob skrajšanju delavnika plače ne smejo znižavati.

V trenutku, ko se vrši borba za skrajšanje delovnega časa v Ženevi, mora tudi delavstvo doma govoriti odkrito.

Mezdno gibanje rudarjev drž. rudnikov zaključeno.

Povprečno 5% povišanje.

Od 12. do 15. t. m. se je vršila v Sarajevu v dvorani Trgovske zbornice mezdna razprava za rudarje vseh drž. rudnikov po številu 13.500.

Upravo drž. rudnikov so zastopali gg. inž. Milošević, inž. Tibold in zastopnik ministrstva za rude in šume ter rudarski glavar v Sarajevu. Delavstvo je bilo zastopano po 28 delegatih, od katerih so se za drž. rudnike v Sloveniji udeležili razprave ss. F. Pliberšek za II. skupino, J. Rednak za drž. rudnik Velenje, F. Košak za drž. rudnik Zabukovca in J. Arh, tajnik ZRJ za Delavska zbornica.

Svobodne strokovne organizaci-

je rudarjev so zahtevale približno 17 odstotno povišanje sedanjih plač, kar bi prilično odgovarjalo prejšnjemu neupravičenemu znižanju mezd in sedanjemu porastu draginje. Vendar odpor uprave je bil tako jak, da, ako ne bi bila delavska delegacija popustila, bi bilo prišlo zopet do enostranskega diktata, kar bi bilo v še večjo škodo delavstva.

Poleg tega minimalnega povišanja temeljnih in akordnih plač, so se tudi druge določbe sedaj veljavnega »Radnega ugovora« bistveno zboljšale v prid delavstva, tako, da bo delavstvo, ako bo znalo to izrabiti v svoj prid, imelo precej koristi od tega.

Stalin ima najboljše nade.

Stalin je imel v Moskvi pred centralnim odborom komunistične stranke dolg govor, v katerem je opisoval prvo petletnico. Rekel je, da je dobro uspela. V drugi petletnici se ne bo tako hitelo z industrializacijo, pač pa se mora izboljšati kvaliteta izdelkov. Rumunija in Japonska sta krivi, da se je dalo izvršiti petletnico v primeri z načrtom le 93,7 odstotkov, ki sta se branili podpisati nenapadalne pakte. To in napetost na vzhodu je Rusijo prisililo, da je porabila tri milijarde rubljev za oboroževalno industrijo.

Rusko kmetijstvo je silno napredovalo. V enem ali dveh letih bodo kolektivne kmetije delale vzorno. Individualno kmetijsko gospodarstvo je v Rusiji minilo. Nezaposlenosti ni. Mezde in socialno zavarovanje se je izboljšalo. Stalin se prav nič ne boji pristašev Trockega, vendar bo tudi v bodoče pazil nanje.

Glede industrializacije je Stalin izjavil, da je bila naglost potrebna, zlasti ker bi v slučaju sporov z inozemstvom prišla Rusija v težak položaj. Industrija je pa važna tudi politično, ker ravno na državni industriji sloni moč sovjetske Rusije in stranke.

Schleicher išče zaveznike.

Nemški državni zbor bo sklican šele marca meseca.

Nemški kancler general Schleicher se pogaja s strankami, da presnuje vlado. Posebno se zanima kancler za Strasserja, ki se je Hitlerju izneveril. Strasser se je pogajal tudi z bivšim kanclerjem Brüningom. Po vesteh iz političnih krogov postane Strasser podkancler, centrum, oziroma Brüning pa pošlje v vlado dr. Stegerwalda, ki vodi krščanske socialce. Ni pa še gotovo, če bo nemška ljudska stranka sodelovala (Hugenberg). Zaradi teh pogajanj in bližnje izpremembe vlade skličejo državni zbor šele marca meseca.

Albanija in Italija.

Italija je hotela skleniti z Albanijo carinsko unijo. Tej uniji se pa upirajo albanski nacionalisti, ki so poklicali na pomoč London. London je vložil ugovor. Zaradi tega skleneta Albanija in Italija le trgovinsko pogodbo.

Lloyd George, znani angleški voditelj liberalcev, je dne 17. t. m. slavil 70. leto rojstva.

Stanje rudarskega zavarovanja.

(Nadaljevanje)

Medtem, ko je bilo bolniško in nezgodno zavarovanje deležno nekolikokratne novelizacije, je ostalo provizijsko zavarovanje še naprej popolnoma zanemarjeno v svojem smešnem delokrogu in v tej zanemarjenosti moramo iskati prvi vzrok današnjega stanja v provizijskih blagajnah, v daljnem pregledu sledi pa še drugi.

Bolniško in nezgodno zavarovanje je bilo novelizirano prvič že v letu 1920 tako, da se je zavarovana mezda dvignila od Din 900.— letno na Din 3000.—, potem zopet leta 1921 in 1922 na Din 4500.— in z letom 1922 od 1. julija na Din 12.000.—. Na ta način je seveda bilo mogoče, da se drži zavarovanje na višini in da nosilec zavarovanja zbira tudi temu odgovarjajoče prispevke za ustanovitev rezervnih fondov, tako, da je bivša Rudarska zavarovalnica zoper nezgode dne 30. junija 1922, t. j. ob času likvidacije imela tudi vse svoje obveze pokrite v 100 odstotni višini z razpoložljivimi kapitali.

Med nezgodnim in starostnim zavarovanjem obstoji bistvena razlika in sicer v trajanju zavarovanja. Kakor je bilo že rečeno, se v nezgodnem zavarovanju vsako leto sproti pokriva s svojimi dohodki vse nastale potrebe tudi za bodočnost; v starostnem zavarovanju pa je trajanje zavarovanja dolgo in zavarovane mora gotovo dobo let 30, 35 ali 40, vplačevati svoje prispevke, da si s tem pridobi pravico na starostno rento. Ako pa seveda onemore v času trajanja zavarovanja in ni več sposoben za delo, tedaj se mu odmeri invalidna renta, ki je odvisna od števila let, ki si jih je pridobil v zavarovanju. S prispevki, ki jih plačuje član (in podjetje), zbira nosilec zavarovanja premijsko rezervo, ki je odvisna od starosti zavarovanca in od let trajanja zavarovanja in to so te rezerve, katerih danes rudarsko zavarovanje nima. Če pa teh rezerv nima, potem je jasno, da so vse pridobljene pravice iluzorne in vprašanje je, če zavarovanje sploh še obstoji.

Torej leta 1919 so bili baza vseh rezervnih fondov razvrednoteni papirji vojnih posojil in na to so plačevali člani minimalne prispevke od 25—50 para mesečno in to vse do konca leta 1924, torej polnih 6 let, ali z drugimi besedami, pridobljene pravice članov leta 1919 ob vstopu v naše zavarovanje so se tekom tega časa povečale še za 6 let. S 1. jan. 1925 je stopil v veljavo novi »Pravilnik o zavarovanju delavcev na rudarskih podjetjih« od 1. dec. 1924. leta. Po tem pravilniku, ki tudi navaja princip stalne premije s premijskimi rezervami, predvideva (dobesedno vzeto) 30 letno zavarovanje z 80% polne starostne rente in z višino prispevka od 2,5% in 2,5%, skupno 5% od kategorijske plače. Kategorijske plače se gibljejo od 15.000 Din do 4500 Din letno.

Temu Pravilniku se sedaj prigovarja, da ima napačno matematično podlago. Ako bi imel kako slabo podlago, tedaj bi to mogla biti samo statistična, nikakor pa ne računski, toda resnica na stvari je ta, da nima nobene niti statistične, niti računski podlage in da višina prispevka še od daleč ne odgovarja predvidenim datjavam. Treba še nadalje konstatirati, da se je začela iskati matematična podlaga šele naknadno, ko se je

